

13 Φεβρουαρίου 2018

Γλέζος για Σκοπιανό: Βγάλτε από το νου σας τη λέξη Μακεδονία

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Με άρθρο του στην Καθημερινή ο Μανώλης Γλέζος παίρνει θέση για το Σκοπιανό. Τονίζει ότι οι κυβερνώντες υπογράφουν γραμμάτια που δεν μπορούν να εξοφλήσουν ενώ επισημαίνει ότι θα πρέπει να βγάλουν οι Σκοπιανοί την λέξη Μακεδονία από το μυαλό τους.

Αναλυτικά το άρθρο του Μανώλη Γλέζου:

Για ακόμη μία φορά, το ελληνικό έθνος, ως κράτος, οδηγείται σε κρίσιμες και ιστορικές αποφάσεις, μέσα σε ένα πλαίσιο εκβιασμών. Εκβιασμό από το ΝΑΤΟ και τις ιδιοκτήτριες αυτού, τις ΗΠΑ.

Οδηγείται σε αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί, αν λάβουμε σοβαρά υπόψη τις δηλώσεις και τη συμπεριφορά του Μάθιου Νίμιτς.

Και είναι για αυτούς άλλο ένα τρόπαιο να υποχρεώνουν μια κυβέρνηση, που αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερή, να ακολουθήσει, δεχόμενη αυτές τις αποφάσεις για να μπορέσει να γίνει διεύρυνση ενός αμαρτωλού στρατιωτικού συνασπισμού σαν αυτόν του ΝΑΤΟ.

Ομως, μια χώρα που έχει παραχωρήσει τα πάντα στους δανειστές της, ακόμα και την εθνική της ανεξαρτησία, δεν έχει και πολλά περιθώρια να αντιδράσει.

Το μόνο από τα όπλα που της έχουν απομείνει είναι ένα αρραγές μέτωπο του λαού, που θα ορθώσει ενωμένος το ανάστημά του, μαζί με όλους τους φορείς που τον εκφράζουν, εκτός από τους νοσταλγούς του Χίτλερ.

Οι χειρισμοί από την αρχή ήσαν ατυχείς. Αντί της άμεσης σύγκλησης ενός, διευρυμένου και από προσωπικότητες, συμβουλίου πολιτικών αρχηγών, ακολουθήθηκε μια μυστική διπλωματία με διαρροές.

Αντί μιας ευρύτερης συναίνεσης, κυβέρνηση και αντιπολίτευση προσπάθησαν να καρπωθούν κομματικά οφέλη, όρισαν το δικό τους συμφέρον πάνω από τη Μακεδονία, πάνω από αυτό που οι ίδιοι αποκαλούν, και επαναλαμβάνουν σε κάθε ευκαιρία, εθνικό συμφέρον.

Αντί για ενότητα, διχασμός, αντί για «παλλαϊκή εθνική έξαρση», παραληρήματα μίσους.

Εζησα αρκετές φορές, μαζί με αυτόν τον λαό, αυτό που αποκαλούν «παλλαϊκό ξεσηκωμό». Το έπος του 1940, τη γερμανική εισβολή, τη μάχη της Κρήτης, τα μεγάλα γεγονότα της Κατοχής, την Απελευθέρωση, τη δεκαετία του 1960, μετά την πτώση της χούντας, αλλά και τη συνέχεια, τα γεγονότα τα οποία οδήγησαν σε νίκες αλλά και σε πικρές ήττες.

Αυτό δυστυχώς δεν συμβαίνει σήμερα και υπάρχει εξήγηση. Η πλειοψηφία των πολιτών βλέπει τους κομματικούς σχηματισμούς να νοιάζονται, δυστυχώς, για το κομματικό και προσωπικό συμφέρον.

Είναι αντιληπτό σε μεγάλη μερίδα πολιτών ότι το πάθος για την εξουσία είναι πάνω από ό,τι συμφέρει τη χώρα και τον λαό της.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση συγκρούονται, αδιαφορώντας για τη Μακεδονία. Δεν καταλαβαίνουν ότι υπογράφουν γραμμάρια που δεν μπορούν να εξοφλήσουν.

Δυστυχώς, οι κατακερματισμένες αριστερές δυνάμεις αδυνατούν προς το παρόν να παρέμβουν, να δείξουν τον υπεύθυνο αυτής της νέας κρίσης για το όνομα των γειτόνων, αναζητούν να υψώσουν λόγο που να ενώνει τον λαό.

Η συμμετοχή του κόσμου στα δύο συλλαλητήρια ήταν μεγάλη, αλλά δεν αρκεί. Οι δυνάμεις που τον κάλεσαν έκρυσαν τον πραγματικό υπεύθυνο και προσπάθησαν να κατευθύνουν τη δίκαιη οργή του σε κατευθύνσεις που συνέφεραν αυτούς και όχι σε αυτό που θα βοηθήσει σε μια λύση αποδεκτή από τους πολίτες αυτής της χώρας.

Πώς να τους εμπιστευθεί ξανά ο λαός, που έχει αλάθητο αισθητήριο. Προκύπτει άμεση ανάγκη να ξεκαθαρίσουν οι στόχοι ενός κινήματος που θα το αγκαλιάσει όλος ο λαός και που θα καταγγείλει τις δυνάμεις που σέρνουν την κυβέρνηση σε μια επώδυνη λύση.

Δεν πρέπει να είμαστε αυτοί που απλώς θα κάνουμε πλάτες στη διεύρυνση του ΝΑΤΟ παραχωρώντας ό,τι αυτό μας ζητήσει.

Αν δεν το πετύχουμε, οι εξελίξεις θα είναι ραγδαίες και εις βάρος της χώρας μας.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι απέναντι στους γείτονες: ο κάθε λαός προσδιορίζεται από 1) τη γλώσσα του, 2) τα ήθη και τις κοινές παραδόσεις του, 3) τον τρόπο που θρησκευεται, 4) τη θέλησή του να αποκτήσει εθνική ανεξαρτησία, 5) τη βούληση όλου του λαού και όχι ελαχίστων.

Ενας λαός μπορεί να αυτοπροσδιορίζεται, χάνει όμως την επαφή με τη δική του ιστορία όταν ετεροπροσδιορίζεται. Βγάλτε λοιπόν από τον νου σας τη λέξη Μακεδονία με οποιαδήποτε μορφή και βάλτε αυτό που σας προσδιορίζει η ιστορία σας, η γλώσσα σας, τα ήθη και οι παραδόσεις σας, η θέληση για μια ειρηνική συνύπαρξη με όλους τους γείτονές σας, αυτό που εκφράζει το σύνολο του λαού σας και όχι μέρος αυτού.

Πηγή: eleftherostypos.gr